

Projecte “Sistema Civil de Defensa Noviolenta Catalana”

Antecedents i justificació

Quan als anys 70 vàrem impulsar l'**objecció de consciència** al servei militar, el **nostre objectiu** no era sols el reconeixement d'un dret, sinó que era **contribuir**, amb el nostre gest, a **acabar amb els exèrcits i les guerres**. En 30 anys de lluites noviolentes i amb 1000 anys de presó d'objectors i d'insubmisos, vàrem contribuir a acabar amb el servei militar obligatori, però van quedar pendents els **dos objectius** de fons citats.

Durant 50 anys, especialment, amb la fi de la guerra freda, **hem abandonat els projectes de defensa popular o civil noviolenta**, i per tant, el posar les bases d'una alternativa als sistemes militars de defensa armada. Aquí, i arreu del món, algunes minories, hem continuat recollint experiències i bastint un marc teòric que fonamentin la necessitats i la viabilitat de sistemes civils de defensa noviolenta.

Un dels fonaments és que els riscos, amenaces i perills són molt més amplis que els contemplats en els sistemes de defensa i seguretat militars. I, per tant, cal **posar en marxa sistemes de “seguretat humana”** en tots els àmbits, no sols de “seguretat i defensa nacional” (vinculats als interessos dels estats i de les fronteres).

Ara bé, les **guerres** llunyanes o properes, continuen existint i fent estralls. I, més enllà d'intentar combatre les causes que les provoquen o d'aplicar polítiques que les evitin, **les societats, a manca d'alternatives efectives, es decanten cap als exèrcits** quan un conflicte armat esclata o quan creu estar sota la seva amenaça.

Per tant, **mentre no hi hagi una alternativa de defensa noviolenta**, les societats ballen al so de la dramàtica música militar i justifiquen la seva existència, emparades en el dret a la legítima defensa. Fa tants segles que ens **han fet associar legítima defensa** (protecció i seguretat) a **defensa militar armada violenta** (desempara i inseguretat) que ja no ens adonem de com **la defensa militar armada violenta és l'arma dels poderosos** per mantenir o redistribuir els seus privilegis i per acumular més diners, tant en la indústria de la destrucció com en la de la reconstrucció; i que, en nom de la defensa, es provoca més destrucció de la que es volen evitar

Tot poble, nació, estat... **te dret a la legítima defensa**, però aquesta no és efectiva si es fonamenta en la destrucció de la també invocada legítima defensa del seu adversari, i menys, en **l'era de l'amenaça nuclear**: el seu ús en nom de la legítima defensa porta a la mútua destrucció assegurada!

Les societats necessiten **millorar la seva seguretat mútua**, i per tant, han de reduir qualsevol sistema i despesa que sigui una amenaça per a d'altres societats i per al món.

La **via de la defensa militar violenta no té futur**. Cal, per tant, apostar per les **vies civils de defensa noviolenta**. Els pocs estats que han creat polítiques de defensa civil, les han fet complementàries a les de defensa militar.

Només **iniciatives ciutadanes, civils, populars... d'autodefensa noviolenta poden posar les bases d'un alternativa als exèrcits**. No n'hi ha prou de dir “no a la guerra” o de “criticar el militarisme” o de “fer objecció fiscal a la despesa militar per a dedicar-la a fins socials”.

Igual que els primers objectors vàrem mostrar amb **els serveis civils autogestionats** que hi **havia una alternativa al servei militar obligatori**, avui **hem de mostrar que tenim alternatives als sistemes de defensa i seguretat militars violents amb una xarxa d'agrupacions civils de d'autodefensa noviolenta del territori**.

La proposta de posar en marxa **agrupacions d'AutoDefensa Noviolenta** pretén crear **cercles locals, entrenats en la lluita noviolenta per defensar cada territori de les agressions, inseguretats, desequilibris de tot ordre que avui pateix**; cercles que podran ser, quan calgui, la base organitzada per controlar efectivament el territori, per afrontar agressions armades, qualsevol que en sigui el seu origen.

L'articulació local entre persones de diferents moviments i entitats socials permet entendre, enfortir i **vincular les corresponents lluites per fer-les més efectives** en cada indret i en el conjunt del país.

Aquesta articulació local, comarcal... no nega, sinó que **reforça, la posada en marxa d'un sistema civil de defensa noviolenta catalana**, útil per avançar cap a la independència i per a la seva defensa un cop aconseguida.